

یادداشت

کرونا و لزوم استفاده از سپر محافظ صورت

دکتر کامیار اسماعیلی
پزشک و محقق طب تلفیقی

● به دلیل شیوع عفونت کرونا، استفاده از سپر محافظ صورت (Face Shield)، با پوششی شفاف و نفوذناپذیر روی صورت، توسط آنهایی که به هر دلیلی ناگزیر به خروج از منزل هستند «ضروری فوری» است. این کار نوعی «حائل‌گذاری اجتماعی» است. با توجه به مهم‌ترین راه‌های انتقال بیماری‌زای ویروس کووید-۱۹ و نیز اندازه ویروس، سپر صورت به توبه خود زنجیره انتقال بیماری را به‌گونه‌ای مؤثر کند می‌کند. بنا بر اندازه نسبتاً بزرگ‌تر این ویروس در مقایسه با ویروس‌های مشابه، تعداد ویروس‌هایی که می‌توانند «در فضاهای عادی» از زیر سپر به طرف بالا (دهان، بینی و چشم) حرکت کنند به حدی کم است که سهمشان در هرگونه بیماری‌زایی احتمالی عملاً بیس اندک خواهد بود [البته بنا بر اهمیت انتقال بیماری از راه ذرات بسیار ریز یا آئروسل‌ها در برخی «محیط‌های خاص»، در آن محیط‌ها علاوه‌بر سپر و ماسک‌های «ویژه»، قطعا به دیگر تجهیزات هم نیاز است].

از جمله کاستی‌های ماسک‌های ساده معمول می‌توان به این موارد اشاره کرد: نفوذپذیری، کاهش جدی کیفیت با شست‌وشو و با مرطوب‌شدن پس از قدری تنفس، شیوه‌های نادرست استفاده توسط بسیاری، مشکلات مهم تهویه و تعویض مستمر و نیز پوشش‌ن‌دادن چشم‌ها. سپر صورت در محیط‌های عادی می‌تواند نقشی مهم در پیشگیری داشته و ماسک ساده، مکمل آن باشد (مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌های آمریکا (CDC) هم لزوم استفاده هم‌زمان از سپر صورت هنگام استفاده از ماسک‌های معمول خانگی و از این قبیل را توصیه کرده). یک سپر صورت ایدئال از بالای پیشانی تا چند سانتی‌متر تریز چانه و از چپ و راست به دو طرف صورت رسیده و جلوشش اندکی از صورت فاصله دارد تا احتمال بخارگرفتگی در سطح داخلی آن کمتر شود. همچنین می‌توان از ماسکی ساده و حتی قابل شست‌وشو (به‌ویژه روی دهان) در زیر سپر صورت استفاده کرد (نقش پوشش ساده و قابل شست‌وشوی مورد استفاده در زیر سپر صورت، به‌خصوص روی دهان، همچنین جلوگیری از پاشش زیاد قطرات به سطح داخلی سپر در هنگام هرگونه عطسه و سرفه احتمالی نیز هست تا احيانا ظاهر نامطلوبی از دید ناظر بیرونی ایجاد نشود). با توجه به فیلم‌های آموزشی موجود در شبکه اینترنت، هر کس با جست‌وجوی عبارت «شیلد صورت» یا «face shield» به راحتی و با ملزومات اولیه هم قادر به ساختن آن خواهد بود. سپر صورت ابزاری «قابل شست‌وشو» و اقتصادی است. همچنین مانع دست‌زدن به صورت شده و درکل در راستای ارتقای بهداشت تنفس و دست‌هاست. مسلماً استفاده از این ابزار هرگز به معنای نادیده‌نگاشتن دیگر توصیه‌های درست پیشگیری، مانند «رعایت بهداشت دست‌ها» و... نبوده، بلکه در راستای آنهاست و به توبه خود می‌تواند برخی از کاستی‌هایی را که به هر دلیلی در فاصله‌گذاری اجتماعی، به‌ویژه در کشور ما با شرایط خاصش، وجود دارد جبران کند. همه‌گیری این بیماری حتی اگر در مقاطعی فروکش کند، باز در نهایت بازمی‌گردد و این روند نوسان‌دار تا رسیدن به اِپنمی جمعی (که به معنای واکنش‌ناپسین از ابتلای درصد بالایی از جمعیت است) ادامه خواهد داشت.

ادامه در صفحه ۱۳

جدول ۳۶۴۳ ■ طراح: ییزن گورانی

افقی:

۱- نشانه‌های نوشتاری - بازماندن از رشد و پیشرفت و توسعه ۲- عطا و کرم- قدردانی‌کردن- همسر اس‌کندر مقدونی ۳- اثری به قلم شاتو بریان فرانسوی- پایتخت ازبکستان ۴- عزیز و محترم- ارفاق- لیکن ۵- بانگ چوپان- بدون تردید و قطعاً- کامل و بدون نقص بودن ۶- شهری در آذربایجان غربی- قرارداد استعماری نفت ایران و انگلستان- غذای رقیق ۷- دومین حرف الفبای یونانی - موقع- قراقول ۸- صفر- خاندان رسول اکرم (ص) ۹- خیزاب‌های دریا- فاقد شهرت- صد سال ۱۰- حرف همراهی- از نام‌های دوزخ- بخشندگی ۱۱- نوعی شیرینی خرمایی- دارنده صفت‌های ناپسند- کاروان ۱۲- دستی- دست‌کم- باقلا ۱۳- روزنامه چاپ عراق- گوشه‌ها و کرانه‌ها ۱۴- فرا خوانده‌شده- شهر نقاشی دیواری استرالیا- رود آراز ۱۵- مدافع تیم فوتبال استقلال- ترقی و پیشرفت.

عمودی:

۱- دنباله- مساوت- حرف همراهی عرب ۲- زیر پا مانده- هر حرفه بسته در بدن- نام مادر کوروش هخامنشی ۳- اعمال خشونت و سخت‌گیری- نوزاد حشره- نوعی مرغابی آب شیرین ۴- کامل- سست و بی‌بنیاد- گوش ماهی ۵- پدر آذری- عروس شهرهای گیلان- بوستان ۶- فلاخن- چند ویل ۷- دشمنی- نوعی از نژاد سگ- اعضای داخلی بدن ۸- استفراغ- هدیه‌دادن- گوارا- دهان ۹- متکبر- ایمنی و آرامش- بزرگ‌منشی

بی‌تردید، زباله‌گردی یکی از مصادیق بدترین اشکال کار کودک، موضوع مقاله‌نامه شماره ۱۸۲ سازمان جهانی کار و توصیه‌نامه پیوست آن است. این مقاله‌نامه که در تاریخ هفدهم ژوئن سال ۱۹۹۹ به تصویب سازمان جهانی کار رسیده، مسئولان دستگاه‌های ذریط در همه کشورهای عضو را (که ایران هم یکی از آنان است)، مکلف کرده در کام‌های تعریف‌شده زیر اقدام کنند:

۱. شناسایی بدترین اشکال کار کودک در کشور متبوع خود
۲. تدوین برنامه عمل برای محو فوری این بدترین اشکال
۳. رصد و نظارت بر اجرای دقیق این برنامه
۴. گزارش دهی ادواری به مرجع بین‌المللی ناظر و تصویب‌کننده مقاله‌نامه، از فرایند پیشرفت کار و اثرگذاری برنامه‌ها.

اتجه امروز با عنوان زباله‌گردی کودکان در ایران با آن مواجهیم، هم با تمام معیارهای تعریف‌شده در مقاله‌نامه ۱۸۲ انطباق دارد، هم فراتر از آن به دلیل ویژگی‌های امروزی این پدیده در کشور ما که بخش اعظم نیروی انسانی مورد نیاز خود را از طریق ترانزیت نیروی کار کودک از مناطق بسیار تهیدست کشور یا کشورهای بی‌امرونی تأمین می‌کند، می‌تواند مشمول موضوع و اهداف کنوانسیون مبارزه با کار اجباری، مصوب سال ۱۹۳۰ سازمان جهانی کار و نیز طیف وسیعی از گروه‌های موضوع کنوانسیون لغو بردگی مصوب سال ۱۹۴۶ سازمان ملل متحد شود.

درنظرگرفتن این موارد، علاوه بر جنبه‌های انسانی ضرورت مبارزه با این پدیده، از آن روی نیز دارای اهمیت است که به هرگونه تلاش در این حوزه، از پشتوانه قانونی لازم و مبانی تئوریک ریشه‌داری در تاریخ مبارزات برابری‌خواهانه و انسان‌دوستانه تاریخ بشر برخوردار است.

برای آنکه بتوانیم به پدیده زباله‌گردی کودکان و تلاش‌های راه‌جویانه برای پایان‌بخشیدن به آن در کشورمان بپردازیم، ضرورت دارد همواره این مهم را در نظر داشته باشیم که «زباله‌گردی انتخاب کودکان نیست». توجه به این مهم، از آن روی دارای اهمیت است که به جای مقصرشمردن خود کودکان، نگاه‌مان را به ریشه‌ها و عواملی که آنان را در چنین شرایطی قرار داده، معطوف کنیم. با این رویکرد، تلاش دقیق در مسیر پایان‌بخشیدن به پدیده زباله‌گردی و دیگر اشکال کار کودکان، مستلزم توجه توأمان و چندوجهی به این پدیده است.

وجه اول، ضرورت توجه به ریشه‌های کار کودک و علل آن و ارائه تحلیلی اجتماعی و بومی از مجموعه عواملی است که آنان را از حقوق مسلم کودکی‌شان، محروم کرده و به چرخه کار سوق داده. وجه دوم، پرسش‌گری در حوزه معلول است که باید از خود بپرسیم: در میان این‌همه شغل، چرا آنان به یکی از پراسبیت‌ترین مشاغل یعنی زباله‌گردی روی آورده‌اند؟

می‌دانیم که ترکیب جمعیتی کودکان کار کشور را از منظر مبدأ و ملیت به دو دسته‌بندی بزرگ، شامل کودکان کار ایرانی و کودکان کار غیرایرانی می‌توان تقسیم کرد. موضوع اجبار به کار کودکان ایرانی و چرایی آن، مبثی است که فرصت دیگری را می‌طلبد و در این مجال نیست. با توجه به اینکه ساده‌ترین راه‌حلی که همواره به ذهن برخی از مدیران دستگاه‌های متولی می‌رسد، بحث رد مرز کردن کودکان کار غیرایرانی است، می‌خواهیم نگاهی بسیار گذرا داشته باشیم به وضعیت کودکان کار غیرایرانی فعال در چرخه پول‌ساز جمع‌آوری و تفکیک زباله.

فعالان عرصه مبارزه با کار کودک و کسانی که آشنایی با این مبحث دارند، می‌دانند که بخش درخورتوجهی از کودکان زباله‌گرد غیرایرانی از کشورهای افغانستان و پاکستان هستند که به ایران مهاجرت کرده‌اند و از نظر بازشناسی اجتماعی نیز کودکانی هستند که درجه محرومیت بسیار بالاتری از اسلاف خود دارند تاآنجاکه حتی مهارت گفت‌وگو و ایجاد ارتباط هم ندارند. کافی است در مواجهه با این کودکان، از آنان سوآلی بپرسیم و ببینیم فقط با نگاهی حاج و واج و کلامی زیر لب به ما پاسخ می‌دهند. چه بسا همین ویژگی، پاسخ بسیاری از پرسش‌های ماست؛ یعنی اجبار کار ایشان ریشه در عمق محرومیت و آسیب‌دیدگی‌شان از فقر و نداری دارد که حتی از مهارت‌های کلامی لازم برای ارتباطگیری محروم‌اند و چرایی انتخاب زباله‌گردی توسط آنان نیز ریشه در این واقعیت تلخ دارد که هجوم ناگزیر فقر و دسترس‌نیافتن به مهارت‌های فردی و اجتماعی لازم برای گذران زندگی، آنان را تا آنجا به قهقرا برده که فقط برای لقمه ناننی اندک، حاضرند به پست‌ترین شرایط نیز تن دهند.

مسئله زباله‌گردی کودکان و چاره‌اندیشی درباره آنان، موضوعی است که هرازگاهی با شدت و ضعف متفاوت در رسانه‌ها مطرح و طرح‌هایی که بیشتر بر محور جمع‌آوری و رد مرز کردن آنان می‌چرخد، از طرف متولیان امر در دستگاه‌های دولتی مطرح می‌شود؛ ولی اکنون با توجه به نگرانی

جامعه

زباله‌گردی انتخاب کودکان نیست

قاسم حسنی*

عکس: مهدی نصیری، آینا

جمعی جوامع از مخاطرات ناشی از گسترش دامنه کروناویروس، دوباره مسئله زباله‌گردی و به تبع آن زباله‌گردی کودکان در کانون قرار گرفته و موجب معطوف‌شدن بیش از پیش اذهان عمومی به سمت این پدیده شده است.

اگرچه موضوع زباله‌گردی کودکان در ذات خود، به‌عنوان یک پدیده خشن و غیرانسانی، همواره دارای اهمیت لازم برای حساسیت اجتماعی و توجه جمعی برای چاره‌اندیشی بوده است؛ ولی اکنون دو بعد بسیار مهم این مسئله که سبب شده حساسیت اجتماعی درباره آن بالا رود؛ از یک سو جنبه انسانی آن و تهدیدی است که زندگی و سلامت این کودکان را هدف گرفته و از سوی دیگر، جنبه اجتماعی آن و تهدیدی است که از رهگذر جابه‌جایی زباله‌ها که امروزه زباله‌های عفونی نیز به آن افزوده شده، متوجه سلامت جمعی جامعه شده است.

می‌دانیم که چرخه پرسود جمع‌آوری و تفکیک زباله، فرایندی است که از تغییر شیوه زندگی امروزی (به‌ویژه در زندگی شهری) و رواج مصرف‌گرایی شروع شده و سرانجام با تفکیک و بازگشت دوباره ضایعات به چرخه تولید و بازآفرینی ثروت خاتمه می‌یابد که این فرایند، مراحل و حلقه‌های مختلفی را شامل می‌شود که یکی از ضعیف‌ترین و آسیب‌پذیرترین این حلقه‌ها، نیروی انسانی و کارگرانی هستند که به ناگزیر در این چرخه پراسب، نقش چرخ‌دنده‌ای خود را در مرحله جمع‌آوری زباله از سطح شهر، جابه‌جایی و سرانجام تفکیک آن در گودهای قانونی و غیرقانونی ایفا می‌کنند و دراین‌میان گردانندگانی وجود دارند که با شکل‌دهی گودهای غیرقانونی و با بهره‌گیری از نیروی کار ناگزیران، عواید حاصله از این کسب‌وکار کثیف را از جیب درآمدهای عمومی خارج کرده و منافع آن را نصیب خود می‌کنند و هرازگاهی نیز که با فشارهای قانونی مواجه می‌شوند، به مدد نفوذ و ثروتی که انباشته کرده‌اند، به خوبی می‌دانند که با مجریان قانون چگونه رفتار کرده و سرانجام آنان را ساکت کنند و در نقطه مقابل، مجریان قانون نیز به دلیل اینکه از دستیابی به دژ نفوذناپذیر بازی‌گردانان این ثروت ناامید می‌شوند، تمام فشار خود را بر ضعیف‌ترین حلقه این چرخه؛ یعنی نیروی کار آن وارد می‌کنند و به همین دلیل است که همگی سال‌هاست شاهد آئیم که هرگاه صحبت از مواجهه با مافای زباله مطرح می‌شود، در نهایت غائله با جمع‌آوری و رد مرز کردن تعدادی کودک غیرایرانی خاتمه یافته و پس از مدتی دوباره می‌بینیم این همان آش و کاسه همان است.

ازاین‌رو اکنون که مواجهه با تهدید همگانی ویروس کرونا، می‌رود تا منجر به شکل‌گیری اراده‌ای ملی برای اقدامی مشترک در این زمینه شود، جا دارد ضرورت تعطیل‌کردن همه گودهای غیرقانونی جمع‌آوری و تفکیک زباله را تبدیل به دستور کار نهادهای متولی، ناظران و دستگاه فرماندهی مقابله با کرونا کنیم؛ چراکه گردانندگان این گودها نه‌فقط ثروتی را که باید به چرخه درآمدهای عمومی برگردد، به نفع خود مصاحره کرده و در حاشیه آن رفتارهای ضداجتماعی، نظیر رشوه و ارتشا و... را نیز شکل داده‌اند؛ بلکه در شرایط موجود به دلیل اینکه هیچ‌گونه نهاد ناظری بر فعالیت آنان وجود ندارد و هیچ الزامی در راستای رعایت استانداردهای ایمنی- بهداشتی برای نیروی کار خود متصور نیستند، پس این بی‌احتیاطی می‌تواند تا حد درخورتوجهی تلاش‌های ملی بازدارنده از گسترش کرونا را خنثی کرده و زمینه‌های درگیرکردن لایه‌های وسیعی از مردم، به‌ویژه کارگران خرد و فرودستان ساکن در محدوده این گودها را فراهم کند.

نکته نهفته و پنهان دیگری که در اینجا وجود دارد، این است که حاشیه‌نشینان و تهیدستان ساکن در حوالی این گودها، هم به دلیل نداشتن آگاهی لازم و هم به دلیل گرفتاربودن در چرخه فقر مطلق، در صورت بیماری و گرفتارآمدن در چنگال کرونا، نه‌فقط به بیمارستان‌ها مراجعه نکرده و در کنار مبتلایان ثبت نمی‌شوند؛ بلکه بیم آن می‌رود که به دلیل خودقرنطینیگی

و ساختن با درد خود، چرخه انتقال ویروس را سرعتی مضاعف بخشیده و با نرخ رشد بیشتری آن را تکثیر کنند. ازاین‌رو جا دارد همه دغدغه‌مندان سلامت، شخصیت‌های حقیقی و حقوقی علمی و آکادمیک، اصحاب رسانه، فعالان اجتماعی و تشکل‌های مبارزه با کار کودک، بر تعطیلی سریع و اکید همه گودهای غیرقانونی جمع‌آوری و تفکیک زباله پافشاری کرده و تلاش کنند ضمن بازگرداندن عواید این کسب‌وکار به حساب درآمدهای عمومی، برای همیشه به رنج و آسیب کودکان گرفتار در این چرخه پایان بخشند.

تردیدی نیست که تحقق این امر نیازمند تمهیداتی دقیق و همه‌جانبه برای دستیابی کامل به اهداف ماندگار این حرکت و درعین‌حال اقدامات حمایتی لازم برای دورکردن پایدار و ایمن کودکان از این عرصه است. همان‌طور که اشاره شد، شرایط جدید و تهدیدات ناشی از گسترش دامنه کرونا، ضمن مخاطرات نگران‌کننده خود، فرصتی را به وجود آورده که به مدد آن می‌توان هم‌گرایی لازم میان دستگاه‌های متولی صیانت از سلامت اجتماعی و حقوق کودکان را به وجود آورد که در پرتو این هم‌گرایی و اقدام مشترک منبعت از آن، برای همیشه به پدیده آزاردهنده زباله‌گردی کودکان در کشورمان پایان دهیم و همان‌طور که اشاره شد، برای حصول نتیجه مطلوب و دستیابی به محو بدون بازگشت این پدیده، ضرورت دارد علاوه بر رایزنی و ایجاد هم‌گرایی میان همه نهاده‌ا، دستگاه‌ها و شخصیت‌های حقیقی و حقوقی اثرگذار در این مسیر، اقدامات و تمهیدات تکمیلی لازم در لایه‌های مختلف اجتماعی را نیز انجام دهیم که شمایی از این ضرورت‌ها و اقدامات به شرح ذیل پیش‌بینی می‌شود. بدیهی است این پیش‌بینی‌ها و آنچه اشاره شد، در قدم‌های اول خود قرار داشته و هرگاه در معرض نقد و بازنگری قرار گیرند، قطعا می‌توانند حذف یا اضافه و در نهایت پخته‌تر و کامل‌تر شوند.

۱. برگزاری نشست میان نمایندگان تشکل‌های غیردولتی فعال در عرصه مبارزه با کار کودک و تبادل تجربه و نقطه‌نظرها دراین‌باره برای رسیدن به مواضع و رویکردهای حتی‌المقدور نزدیک به هم و ایجاد انسجام درون‌شبکه‌ای.

۲. برگزاری نشست مشترک نمایندگان کارگروه یا شبکه با مسئولان و مدیران مسئول و ناظر بر فعالیت این گودها و شنیدن مشکلات آنها و اطمینان‌بخشی از اینکه در ادامه مسیر و تا پایان‌بخشیدن به پدیده زباله‌گردی کودکان ما در کنارشان هستیم.

۳. مطالبه و تشویق مدیریت پسماند شهرداری برای افزایش ظرفیت، به منظور بالابردن توان جذب و مدیریت کل پسماند تولیدشده در شهر.

۴. ایجاد انگیزه و ترغیب پیمانکاران طرف قرارداد شهرداری که به دلیل گسترش پدیده غیرقانونی جمع‌آوری و تفکیک، علاقه‌ای برای انعقاد قرارداد با شهرداری از خود نشان نمی‌دهند و ایجاد حساسیت لازم در آنها برای استفاده‌نکردن از نیروی کار کودک و درنظرگرفتن استانداردهای لازم کیفی و سلامت برای استفاده از نیروی کار کارگران بزرگ‌سال.

۵. مطالبه و تشویق شهرداری برای ایجاد باکس‌های جمع‌آوری زباله در محله‌ها، به‌نحوی‌که فعالان غیرقانونی امکان دسترسی و برداشت از آنها را نداشته باشند.

۶. آگاهی‌رسانی عمومی درباره ضرورت تفکیک در مبدأ، با استفاده از ظرفیت‌های اجتماعی تشکل‌های غیردولتی عضو شبکه و از طریق راه‌اندازی کمیته‌های عمومی با مضامین آموزشی و ترغیب شهروندان برای اهتمام در امر تفکیک در مبدأ و مشارکت در حفظ سلامت کارگران شاغل در ایستگاه‌های قانونی جمع‌آوری و تفکیک.

۷. آگاهی‌رسانی و ایجاد حساسیت در شهروندان برای جداسازی زباله‌های عفونی درصورتی‌که در خانه بیمار قرنطینه‌ای یا بیمار مشکوک دارند، از طریق پرسچسب‌زنی روی کیسه‌های خود و آگاهی‌دادن به کارگران باز یافت در مواجهه با این کیسه‌ها.

۸. مشارکت‌دادن رسانه‌های عمومی برای ترویج این ضرورت و ترغیب شهروندان به امر مهم تفکیک در مبدأ.

۹. مشارکت‌دادن حقوق‌دانان و صاحب‌نظران حقوق اجتماعی برای ایده‌پردازی، طرح مسئله و ترغیب قانون‌گذاران برای تصویب قوانین سخت‌گیرانه درباره جمع‌آوری غیرقانونی زباله و پیش‌بینی مجازات متناسب با جرم برای بهره‌گیران از نیروی کار کودک در این چرخه.

۱۰. تشکیل کمیته رصد و نظارت بر نحوه فعالیت سایت‌های قانونی تفکیک زباله متشکل از نمایندگان دستگاه‌های ناظر بر سلامت عمومی و نمایندگان تشکل‌های غیردولتی ناظر بر حقوق کودک هم به منظور نظارت بر بهره‌گیری‌نکردن از نیروی کار کودکان و هم به لحاظ رصد رعایت ایمنی - سلامت کارگران بزرگ‌سال فعال در این سایت‌ها.

✦ **فعال حقوق کودک و مدیرعامل انجمن حمایت از کودکان کار**

نگاه

هوای تهران در فروردین در شرایط پاک و قابل قبول

● **شرق:** کیفیت هوای پایتخت در فروردین‌ماه امسال ۱۴ روز در شرایط پاک و ۱۷ روز در شرایط قابل‌قبول قرار داشت. ساکنان تهران در حالی ۱۴ روز هوای پاک در فروردین‌ماه تنفس کردند که از ابتدای امسال با توجه به تغییرات دستورالعمل محاسبه شاخص کیفیت هوا، آلاینده دی‌اکسید نیتروژن در پنج روز آلاینده شاخص بود.

این آلاینده از ابتدای امسال بر اساس دستورالعمل جدید اندازه‌گیری شاخص کیفیت هوا سخت‌گیرانه‌تر محاسبه می‌شود. آلاینده «ناکس» از منابع مختلفی از جمله منابع متحرک، نیروگاه‌ها، مصارف خانگی و تجاری، صنایع، جایگاه‌های سوخت و... تولید می‌شود. این منابع هرکدام سهم متفاوتی در تولید ناکس دارند؛ برای مثال در شهر تهران ۳۵ درصد آلاینده ناکس توسط منابع متحرک و ۳۲ درصد آن توسط نیروگاه‌ها تولید می‌شود. مصارف خانگی، اداری و تجاری و صنایع نیز هرکدام به‌ترتیب سهم ۱۴ و ۸ درصدی در تولید این آلاینده دارند.

طی فروردین‌ماه سال گذشته نیز کیفیت هوای تهران ۲۱ روز در شرایط پاک و ۱۰ روز در شرایط قابل‌قبول قرار داشت که این وضعیت به نوعی در ۱۰ سال اخیر بی‌سابقه بود. کیفیت خوب هوای پایتخت در این باره زمانی مدیون وزش باد و بارش‌های بهاری بود. پایتخت‌نشینان در اولین ماه سال ۹۷ تنها سه روز هوای پاک تنفس کردند. در فروردین ۹۷ هوا ۲۲ روز در شرایط قابل‌قبول و شش روز در شرایط ناسالم برای گروه‌های حساس قرار داشت.

در اولین ماه بهار سال ۹۶ کیفیت هوا در تهران ۲۷ روز در شرایط مطلوب قرار داشت که از این بین سهم هوای پاک ۹ روز و سهم هوای قابل‌قبول ۱۸ روز بود. تهران در این زمان چهار روز هوای ناسالم برای گروه‌های حساس را نیز تجربه کرد. خوشبختانه کیفیت هوا در فروردین سال ۹۵ طی هیچ روزی نامطلوب گزارش نشد. در این سال، فروردین ۱۰ روز هوای پاک و ۲۱ روز هوای قابل‌قبول داشت. بر اساس اطلاعات شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، کیفیت هوا در فروردین سال ۱۰،۹۴ روز پاک، ۱۸ روز قابل‌قبول و سه روز ناسالم برای گروه‌های حساس بود.

شاخص کیفیت هوا (AQI) به پنج دسته اصلی تقسیم‌بندی می‌شود. بر اساس این تقسیم‌بندی از عدد صفر تا ۵۰ هوا پاک، از ۵۱ تا ۱۰۰ هوا سالم یا متوسط، از ۱۰۱ تا ۱۵۰ هوا ناسالم برای گروه‌های حساس، از ۱۵۱ تا ۲۰۰ هوا ناسالم برای همه گروه‌ها، از ۲۰۱ تا ۳۰۰ هوا بسیار ناسالم و از ۳۰۱ تا ۵۰۰ شرایط کیفی هوا خطرناک است.

در هوای پاک که با این سبز نشان داده می‌شود، کیفیت هوا مناسب است و خطری برای سلامت انسان ندارد. در هوای سالم که به رنگ زرد شناخته می‌شود، کیفیت هوا قابل‌قبول و غلظت آلاینده‌ها کمتر از حدی است که بر سلامت انسان تأثیر منفی داشته باشد، اما در هوای ناسالم برای گروه‌های حساس که به رنگ نارنجی نشانه‌گذاری می‌شود، مقدار AQI بین ۱۰۱ تا ۱۵۰ قرار می‌گیرد که در نتیجه آن گروه‌های حساس اثرپذیری بیشتری از آلودگی هوا خواهند داشت. در هوای ناسالم که به رنگ قرمز است، تمام افراد جامعه در معرض مخاطرات ناشی از آلودگی هوا قرار می‌گیرند و حتی ممکن است گروه‌های حساس دچار عوارض شدیدی شوند. افزون‌براین در هوای بسیار ناسالم که به رنگ بنفش نشان داده می‌شود و عدد AQI بین ۲۰۱ تا ۳۰۰ قرار می‌گیرد، احتمال بروز عوارض جدی برای سلامت افراد جامعه افزایش می‌یابد.

		۱		۸	
۵		۴			۶
	۷		۵		
	۳		۷		۴
۱		۴	۵	۸	۹
	۲		۳		۶
		۲		۱	
۲			۷		۳
	۵		۳		

۳		۵		۶		۸		۴
	۶			۷		۳		۵
۷		۲					۳	
	۹		۲		۹	۳		۱
	۴		۵				۲	
۱						۹		۸
	۲				۴			۱
	۵		۴		۹		۷	
۷		۱		۵		۸		۲

سودوکو سخت ۲۶۳۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۲۶۳۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۶	۹	۵	۱	۷	۲	۴	۸	۳
۱	۳	۷	۶	۴	۸	۵	۹	۲
۸	۲	۴	۹	۱	۳	۷	۱	۶
۷	۱	۹	۲	۳	۶	۸	۵	۴
۵	۴	۶	۸	۱	۹	۲	۳	۷
۳	۸	۲	۵	۷	۱	۳	۶	۹
۴	۶	۸	۳	۲	۱	۹	۷	۵
۹	۵	۳	۷	۸	۴	۶	۲	۱
۲	۷	۱	۹	۶	۵	۳	۴	۸

۴	۵	۲	۳	۱	۸	۷	۱	۶
۷	۳	۸	۶	۴	۱	۵	۲	۹
۶	۱	۹	۷	۵	۲	۳	۴	۸
۳	۴	۵	۸	۷	۶	۲	۹	۱
۲	۶	۷	۱	۳	۹	۸	۴	۵
۸	۹	۱	۲	۵	۴	۶	۷	۳
۹	۸	۶	۱	۳	۴	۵	۷	۲
۵	۲	۴	۹	۶	۷	۱	۳	۸
۱	۷	۳	۵	۸	۴	۹	۱	۲

جدول ۳۶۴۲

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	د	ن	ک	ب	و	ر	ی	ک	و	ا	ف	و	ا	ن
۲	م	ی	ن	ب	و	س	ی	و	س	ی	و	س	ی	و
۳	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب
۴	ا	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن
۵	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب
۶	ا	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن
۷	ر	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی
۸	و	ر	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب
۹	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب
۱۰	ا	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن
۱۱	م	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی
۱۲	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب
۱۳	ا	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن
۱۴	م	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی
۱۵	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب	ی	ن	ب